

Αγαπητοί γονείς,

Κάποιους από εσάς σας είχαμε γνωρίσει πρώτη φορά πέρυσι τέτοιοι καιρό. Τότε είχατε έρθει ως γονείς προνηπίων να γράψετε τα παιδιά σας στο δημόσιο σχολείο. Τότε σας εξηγούσαμε πόσες λίγες πιθανότητες έχει το παιδί σας να φοιτήσει τελικά σε αυτό. Σας εξηγούσαμε ότι ο νόμος που ψηφίστηκε το Δεκέμβριο του 2006 (νόμος 3518/2006), ως αποτέλεσμα της απεργίας μας των 6 εβδομάδων, καθιερώνει τη δημόσια υποχρεωτική προσχολική αγωγή αλλά δυστυχώς μόνο για ένα έτος, για τα νήπια δηλαδή κι όχι και για τα προνήπια, όπως για χρόνια διεδικούμε ως εκπαιδευτικοί. Σας εξηγούσαμε ότι παρ' όλες τις συναντήσεις που έχουμε κάνει οι εκπαιδευτικοί, από την ψήφιση του νόμου ως τώρα με το Υπουργείο, εκείνο ποτέ ΔΕΝ φρόντισε:

- Να καταγράψει τον αριθμό των παιδιών που θα φοιτήσουν και να καλύψει όλες τις αιτήσεις εγγραφής, νηπίων και προνηπίων.
- Να χρηματοδοτήσει το νηπιαγωγείο σύμφωνα με τις πραγματικές του ανάγκες. Έτσι ώστε να είναι πραγματικά δημόσιο και πραγματικά δωρεάν. Να παρέχει τον απαιτούμενο εξοπλισμό, το απαραίτητο παιδαγωγικό και εποπτικό υλικό που χρειάζεται, έτσι ώστε εσείς οι γονείς να μη χρειάζεται να πληρώνετε κάθε χρόνο απ' την τσέπη σας για τα υλικά που χρειάζονται για να δουλέψουν τα παιδιά σας στο Νηπιαγωγείο.
- Να προβλέψει, να μελετήσει και να δημιουργήσει κατάλληλα και επαρκή κτίρια και υποδομές που να ανταποκρίνονται στις βιολογικές και μαθησιακές ανάγκες των παιδιών αυτής της ηλικίας.
- Να στελεχώσει και να καλύψει όλες τις ανάγκες που υπάρχουν σε εκπαιδευτικούς, με μόνιμους διορισμούς νηπιαγωγών

Κάποιους από εσάς σας είδαμε ξανά το Σεπτέμβριο, όταν με αγωνία περνούσατε από τα νηπιαγωγεία για να μάθετε αν το παιδί σας τελικά θα φοιτούσε στο δημόσιο νηπιαγωγείο. Σχεδόν για όλους τα νέα ήταν δυσάρεστα. Γιατί μάταια οι νηπιαγωγοί είχαν ζητήσει, με τις διαδικασίες που πρόβλεπε ο νόμος, δημιουργία νέων τμημάτων ή παραρτημάτων, για την κάλυψη των αιτήσεων εγγραφής που είχαν. Μάταια είχαν κρατήσει όλες τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά, νηπίων και προνήπιων, προκειμένου να πιέσουν το Υπουργείο να δει το μέγεθος των αναγκών και να το καλύψει. Εκείνο, όχι μόνο δεν έκανε όσα όφειλε αλλά το αντίθετο: αφού δεν πήρε τα απαραίτητα μέτρα για να υποδεχτούν τα δημόσια νηπιαγωγεία όλα τα νήπια, (ελάχιστα παραρτήματα σε όλη τη χώρα) ψήφισε νόμο ο οποίος επιτρέπει σε δήμους και ιδιώτες να λειτουργήσουν τμήματα νηπιαγωγείου. Στην ουσία ακύρωσε τη δυνατότητα να πάνε όλα τα παιδιά στο δημόσιο νηπιαγωγείο και απαλλάχθηκε από την ευθύνη και από το κόστος υλοποίησης του αρχικού νόμου, αλλά και της στήριξης και βελτίωσης του Δημόσιου Νηπιαγωγείου. Ταυτόχρονα, άνοιξε το δρόμο για την προώθηση της λεγόμενης αποκέντρωσης που στην ουσία είναι η μεταφορά των ευθυνών των κράτους στις πλάτες των εργαζόμενων. Με την αποκέντρωση μεταφέρει στους δήμους αρμοδιότητες του κράτους χωρίς φυσικά να μεταφέρει και τους ανάλογους πόρους κι έτσι οι δήμοι «χαρτασώνουν» τους πολίτες (έτσι έγινε και με τους παιδικούς σταθμούς) για να

ανταπεξέλθουν. Στη συνέχεια και παρά τις αρχικές του δεσμεύσεις ότι η χρονική ισχύς του νόμου θα ήταν ενός έτους, έδωσε τη δυνατότητα σε ιδιωτικούς σταθμούς να λειτουργήσουν νηπιακά τμήματα και πέρυσι αλλά και φέτος.

Η ίδια κατάσταση θα συνεχιστεί όπως όλα δείχνουν και στις φετινές εγγραφές αφού το Υπουργείο δε φρόντισε να κάνει τις απαραίτητες κινήσεις ώστε να καλυφθούν οι ανάγκες.

Όμως και η κατάσταση για τα νήπια, που υποχρεούται το Δημόσιο νηπιαγωγείο να δεχέται, δεν είναι ούτε εύκολη, ούτε ρόδινη. **Παιδιά μετά από κληρώσεις αναγκάζονται να φοιτήσουν σε διπλανά νηπιαγωγεία** κι όχι στις περιοχές τους, που αδυνατεί να τα καλύψει. Στα μεγάλα αστικά κέντρα τα περισσότερα τμήματα **λειτουργούν με τον μέγιστο αριθμό που προβλέπει η νομοθεσία: 25 παιδιά** ανά νηπιαγωγό, καμία σχέση δηλαδή με τα 15 παιδιά που χρόνια τώρα ζητάμε οι νηπιαγωγοί προκειμένου να μη θίγεται η ποιότητα της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Αν εδώ αναλογιστεί κανείς ότι σε πολλές περιπτώσεις λειτουργούν Νηπιαγωγεία σε πρόχειρες εγκαταστάσεις ελαχίστων τετραγωνικών καταλαβαίνουμε τη σοβαρότητα της κατάστασης.

Μέσα σε μια τέτοια πραγματικότητα **το υπουργείο ζητά, «αγωνιώντας»** πάντα για τις ανάγκες των εργαζόμενων γονιών, **να επεκταθεί το ωράριο λειτουργίας των νηπιαγωγείων.** Καθιερώνει μάλιστα για τα ολοήμερα και προαιρετική πρωινή ζώνη 7:00-8:00 το πρωί. Κι αναρωτιέται κανείς, που είναι η αγωνία του υπουργείου για τους γονείς όταν τους στερεί το δικαίωμα να στείλουν το παιδί τους στο Δημόσιο Σχολείο; **Όταν τους υποχρεώνει να πληρώνουν δίδακτρα στα ιδιωτικά ή στους δημοτικούς σταθμούς,** στους οποίους, λόγω επίσης της υποχρηματοδότησης, τα τροφεία αυξάνονται, αγγίζοντας σε κάποιες περιπτώσεις το ύψος των διδάκτρων των ιδιωτικών; Όταν τα χρήματα που δίνονται για τις λειτουργικές δαπάνες των δημόσιων σχολείων είναι ελάχιστα και τα υλικά που χρησιμοποιούνται στο νηπιαγωγείο βγαίνουν από τη δική τους τσέπη;

Όσο για τις ανάγκες των νηπίων; Γι' αυτές τι σκέφτεται το Υπουργείο; **Μπορεί ένα παιδί αυτής της ηλικίας να μείνει στον ίδιο χώρο (που συνήθως δεν είναι και ο πλέον κατάλληλος όπως περιγράψαμε παραπάνω) για 9 ώρες;** Μπορεί πραγματικά να χαλαρώσει, να ξεκουραστεί, να παίξει δημιουργικά στοιβαγμένο τόσες ώρες μαζί με άλλα 24 παιδιά; Στον ίδιο χώρο καλείται να κάνει μάθημα, να «χαλαρώσει», να φάει στο ταπεράκι το πρόχειρα ζεσταμένο μεσημεριανό του, να ασχοληθεί με ελεύθερες ή οργανωμένες δραστηριότητες. Αν αυτό δεν είναι απάνθρωπο είναι το λιγότερο αντιπαιδαγωγικό! Οι περισσότεροι από σας δουλεύετε 8ωρα και γνωρίζετε πόσο σας εξαντλούν οι 8 αυτές ώρες δουλειάς. Πόσο σας εξοντώνει το ξύπνημα από το χάραμα και πόσο σας στοιχίζει η έλλειψη της πραγματικής μεσημεριανής χαλάρωσης. **Σίγουρα δε θα θέλατε να δείτε το παιδί σας, να «χτυπάει» μια αντίστοιχη κάρτα εργασίας και μάλιστα από τα 5 του μόλις χρόνια.** Σαν εργαζόμενοι επίσης, αντιλαμβάνεστε ότι η απόπειρα της κυβέρνησης για **αυθαίρετη αύξηση του ωραρίου μας,** με την επέκταση του ωραρίου του Νηπιαγωγείου, βρίσκεται στα πλαίσια της γενικευμένης επίθεσης και δεν μπορεί παρά να μας βρίσκει αντίθετες/ους. Εσείς, ιδιαίτερα όσοι δουλεύετε στον ιδιωτικό τομέα, ξέρετε καλά τι σημαίνουν οι προσπάθειες των εργοδοτών σας να αυξάνουν την απλήρωτη παραμονή σας στην εργασία. Γι αυτό

λοιπόν,πιστεύουμε πως εκείνο που πρέπει να διεκδικήσουμε όλοι,γονείς και εκπαιδευτικοί, είναι :μειωμένα ωράρια εργασίας με πλήρεις αποδοχές για τους εργαζόμενους γονείς.

Για όλους τους παραπάνω αντικειμενικούς, παιδαγωγικούς και εργασιακούς λόγους, δεν εφαρμόστηκε η επέκταση του ωραρίου ως τώρα, με την συνδικαλιστική κάλυψη της ομοσπονδίας (ΔΟΕ) και των συλλόγων μας.

Αγαπητοί γονείς, η κατάσταση είναι ιδιαίτερα κρίσιμη στο χώρο της προσχολικής αγωγής αλλά και όλης της εκπαίδευσης γενικότερα. **Η δημόσια εκπαίδευση δέχεται μια διαρκή επίθεση τα τελευταία χρόνια.** Μια επίθεση που σίγουρα ευνοεί πολλούς όχι όμως εσάς τους γονείς, ούτε βέβαια και εμάς τους εκπαιδευτικούς. Θέλουμε και οι δύο πλευρές **ένα σχολείο που δε θα λειτουργεί με τα κριτήρια του ανταγωνισμού, του κέρδους, με τα κριτήρια της αγοράς και των επιχειρήσεων.** Τα παιδιά σας/μας δεν είναι προϊόντα κι οι εκπαιδευτικοί δεν είναι μανάτζερ. **Οραματιζόμαστε ένα σχολείο που θα σέβεται στις ανάγκες των παιδιών μας, θα αναπτύσσει την κρίση, τη δημιουργική σκέψη, που θα απελευθερώνει και δε θα κατηγοριοποιεί, με κτίρια και υλικοτεχνική υποδομή ανάλογη με τις απαιτήσεις της σύγχρονης εκπαίδευσης.** Και οι δυο πλευρές **ζητάμε ένα σχολείο που θα κρατά το ρόλο του, να μορφώνει και να διαπαιδαγωγεί κι όχι να παίζει το ρόλο του baby-parking.** Που θα έχει τμήματα με αριθμό παιδιών που δε θα θίγουν την παρεχόμενη ποιότητα εκπαίδευσης. Που θα εξασφαλίζει τη σταθερότητα φοίτησης των παιδιών σε έναν φορέα και με μια συνέχεια ως προς τον χώρο, τα πρόσωπα, το εκπαιδευτικό πρόγραμμα.

Εμείς από την πλευρά μας θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε με τα μέσα και τις δυνάμεις που διαθέτουμε για ένα τέτοιο σχολείο. Από τη μεριά σας και εσείς μπορείτε καθοριστικά να συμβάλλετε με τη συλλογική σας δράση. Να ενώσουμε τις δυνάμεις, **να αγωνιστούμε με κοινούς τρόπους για την επίλυση των προβλημάτων** παίρνοντας όλα τα μέτρα για τη δημοσιοποίηση τους. **Σας καλούμε να δράσετε τώρα κι εσείς μαζί μας, με διαμαρτυρίες, παραστάσεις, κινητοποιήσεις στα γραφεία πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, στο ΥΠΕΠΘ και σε κάθε υπεύθυνο, να διεκδικήσουμε το αυτονόητο δικαίωμα των παιδιών μας για Δημόσια δωρεάν Εκπαίδευση.**

Ενωμένοι να αγωνιστούμε για δημόσια και δωρεάν παιδεία.

Για να μη μείνει κανένα νήπιο-προνήπιο έξω από το δημόσιο Νηπιαγωγείο.

**Για δίχρονη, δημόσια και δωρεάν προσχολική αγωγή
και για την αληθινή και ουσιαστική αναβάθμισή της.**

Ο κοινός αγώνας γονιών και εκπαιδευτικών είναι ο μόνος δρόμος.